

The Hardest Day

Derece : NC-18 (18 yaşın altındakiler için uygun değildir.)

Çift: Harry/Snape

Konu: Harry yanlışlıkla geçmişe düştüğünde görüntüsü de değişir, ve Harry Griffin olarak kendini ölümyiyenlerin ortasında bulur. Eğitmeni olan genç Severus Snape, Lord'una ulaşmak için onu mükemmel bir şekilde eğitmeye, Harry ise oradan nasıl kaçacağını düşünmeye başlarken, esasını iyi kullanmayı öğrenen genç adam, diğer ölümyiyenlerin de dikkatini çeker.

The Hardest Day

"yap severus-"

"saçmalama harry!"

harry fırlıyor, ona ilerlerken kollarını yakalar, ve kızgın ama açık, net, tekrarlar

"yap dedim severus. başaracağım, göreceksin-"

"nasıl başarabilirsin?! ölüm laneti bu harry, stupefy değil-" harry sessiz, mırıldanır

"aslında stupefya karşı koyamıyorum, ters bir insanım-" snape ise delirmiş, feryat eder

"harry beni delirtme! nasıl bu kadar rahat olabilirsin?!"

harry ayılır ve tekrar onu tutarken ona bakıyor, konuşur

"rahat değilim! ödüm patlıyor! beni öldürürsen savaş mahvolur-"

"zaten öldürmemi istiyorsun!"

harry anlamıyorsun, *anlatamıyorum* derken ikisi bu karanlığın ortasında, her yer soğuk,

sadece ikisi sıcak ki biri sınırdan diğeri sakinlikten, ama sakin olan da sinirlenmeye

başlamak üzere, ona bakarak tekrar dener

"yapmazsan seni öldürecek.. seni öldürürse savaş gerçekten mahvolur, ayrıca ben de mahvolurum-"

"harry sen bir aptalsın-"

"evet öyleyim, ve beni öldürmenin eşiğinde bile hala beni azarlıyorsun severus tebrik ederim, müthiş bir irade örneği-" ama genç adam duvara çarpılırken dudaklar onu örter, müthiş irade sonunda çatlamış, onu tutarken harry de ona uzanır, genç adamı kendine çekerken ikisi umursamıyor, sadece birkaç dakikalari var, harry ona sadece bunu bırakacak, tüm gücüyle onu öperken onun inlediğini duyar, sadece çatırdadığı anlarda duyduğu ses, zırhın delinmesi, ve kanın akması-

"severus yapma,-"

"demin yap diyordun-" harry onun yanağına dayanmış, hafifçe gülerken fısıldar

"onu yap.. bunu yapma.. üzülme, lütfen, yapmak zorundasın-"

snape onu susturarak tekrar dudaklarını bulurken harry de başını ona kaldırır, sol elini aşağı indirerek onun sağ elini, asasını tutan elini bulurken snape elini kaçırmak ister ama harry bir arayıcı, her zaman tuttuğunu kopartmış, onu tutar, asayı kendi göğsüne doğrulturken snapein boğuk bir ses çıkarttığını duyar, kendi kalbi parçalanırken dudaklarına fısıldar

"seni sevdim, gerçekten-"

"kızlaşma harry-" harry gülerken onu tekrar öper, fısıldar

"ölürken gülüyorum, ne kadar ters bir insanım-"

"avada kedavra."

ve genç beden yere düşerken snape sessiz, onu izliyor, gözlerini kapattığında bir damla yaş düşer, ilk defa öldürürken ağlıyor, ne kadar ters bir insan.

The Hardest Day

- Loving you is my finest hour, leaving you the hardest day of my life.

"potter, sana aptal olduğunu kaç kere söylersem anlarsın?"

harry potter gününü aydınlatan bu sese başını kaldırırken şakağı elinde, mırıldanır

"bu 1001. oldu profesör.. 1002'yi deneyelim mi?"

snape ona cevap vermeden genç adamın dayandığı kettleyi alır ve onun masaya devrilmesine aldırmadan bardağını sıcak suyla doldurur, çıkarken konuşur

"aptalsın potter."

harry hala işe yaramadığını arkasından seslenirken profesör snape çayını yudumluyor, basamakları tırmanır..

"günaydın, erkencisin.."

"olmaz mıyım, yapacak ne işim var ki?"

ron haklısın derken onun karşısına çöker, devam eder

"yolda yılanla karşılaştım, sanki zehir içiyor gibiydi.."

"çay içiyordu.."

"sen nereden biliyorsun?"

harry boş kettleyi gösterirken ron ahlak ve gidip doldurur, düğmesine basarken harry esniyordur, ron konuşur

"harry, bazen aptal olduğunu ben de düşünüyorum, neden uyumuyorsun?"

"uyumak istemediğim için.. ve ron, biraz önce snapele bir konuda anlaştın.."

ron kendini kaynar suya atmak istediğini söylerken ginny içeri girer, saçlarını topluyor, ikisine günaydın derken dolabı açar ve kahvaltıyı hazırlamaya başlarken harry de kalkıp ona yardım eder..

---

hermione bardakları dolduruyor, konuşur

"bugün önemli bir gün, profesör snape bize yardım edecek.."

ron ne kadar muhteşem bir haber olduğunu söylerken harry sessizdir, ginny ne için yardım edeceğini sorar, hermione oturuyor, cevaplar

"her konuda.."

yemek odası sesizleşirken harrynin bütün yaşlıları ve luna artı ginny ona bakarlar, dean mırıldanır

"her konuda.."

hermione iskemlesini masaya yaklaştırıyor, başını sallar

"evet, her konuda.."

seamus ekmek alırken mırıldanır

"konu listesini alabilir miyiz?"

hermione ona bir bakış atarken luna konuşur

"bence bu çok güzel bir şey.. bizden büyük ve bizden çok şey görmüş birinin bize yardım etmesi.. o soydan pek kalmadı, biliyorsunuz.."

hepsi bir an sessizleşirken gerçekten de o soydan çok kalmadığını hatırlarlar, harry sessiz, çayının turunculuğuna bakarken lupini ve siriusu düşünür, ikisi artık her neredelerse mutlu ve beraber olmalılardır, ron onun aklını okumuş gibi mırıldanır

"o takımdan sadece snapein kalması ne acı, değil mi?"

harry ona bakar, arkadaşı açıklar

"hepsi yaşit.. ve hepsi öldü.. sadece en sevmedikleri adam kaldı.."

harry ekmek alırken mırıldanır

"snapei sevip sevmediklerini bilmiyoruz.."

ron gülerken dean o tarafa bakar, ginny de duymuştur, konuşur

"harry haklı, geçmiş çok karmaşık, ve hepsi bizim gibi gençmiş ron, sen de dengesizsin, onlar da dengesizmiş.."

"ginny, biz savaştayız-"

"onlar da savaştalardı.."

ron susarken hermione lokmasını yutuyor, katıldığını belirtir ve devam eder

"onlar 23 yaşındayken savaş diye bir şey ilk defa patlıyordu, biz ikinci nesiliz, bizi eğitenler var.. onların ne kadar korktuğunu hayal edebiliyor musunuz?"

seamus hafifçe gülerken fısıldar

"snapein korktuğunu düşünsenize.."

masanın yarısı bunu hayal edemezken harry de o adamı korkarken hayal edemiyordu, saygı ya da ürperti olabilir, ama dibine kadar korkuyu snapein suratında gördüğünü anımsamıyordu, hermione ise konuşuyordu

"herkes korkar seamus.. hepimizden büyük güçler var.. en büyüklerden bile.."

harry oluşan sessizlikte mırıldanır

"geçmiş görmek isterdim.. hepimize iyi taraftakilerin sonuna kadar iyi, kötü taraftakilerin de sonuna kadar kötü olduğunu söylüyorlar.."

"değiller mi sence?"

harry parvatiye dönerken cevaplar

"sen sonuna kadar iyi misin? değilsin.. beni savaşın yüzü yapıyorlar, ama ben bile voldemortun ağına düşmekten son anda döndüm, hangimiz temiziz ki? masum olabiliriz, gerçi ben kesinlikle değilim artık, ama temiz de değiliz.."

ron artık kocaman adam olmuş arkadaşının sırtını patpatlarken konuşur

"büyüdü ablası, büyüdü.."

masa gülerken harry de hafifçe tebessüm eder, ama sahteliğini kimse görmez..

büyüme budur belki de, sahte gülümsemeler.

---

gerçekten de hermionenin dediği gibi profesör snape her zamanki ritüelinin dışına çıkarak sabah saat 10da yok olmamış, arada sırada evin farklı yerlerinde görüldüğü saptanmışken harry daha onu görmemiştir, gerçi görünce ne yapacağını da bilmiyordur, hepsini bir eve tıkmışlar, ve kıpırdamamalarını söylemişlerdir, onlar da kıpırdamıyor, arada sırada başlarına gelen bir büyükle dertlerini konuşuyor, sonra yine kıpırdamıyorlardır..

harry yine de beklemekten hoşlanmamış, kıpırdamamaktan da nefret ediyor, uzun süre burada tutulacaklarını anlayınca yine eğitilmeleri gerektiğini söylemiş, ve hepsi birleşip uzun yıllar öncesinde bıraktıkları dumbledore'un ordusunu tekrar canlandırmışlardır, tek fark artık uzman sadece harry değil, herkesin farklı bir dalda uzman olmasıdır..

ev bir anda küçük bir okula dönmüş, her biri farklı günlerde farklı saatlerde diğerleriyle bildiklerini paylaşır olmuşlardır, snape her ne kadar bunun 2-3 günlük bir heyecan olacağını söylese de 2-3 günlük heyecan 3 aydır devam ediyordur, ve harry artık onların burada bilinçli olarak bırakıldıklarını düşünüyordur, birbirlerini eğitiyor, sınıyor, saldırıyor ve koruyorlardır, arada sırada da büyükler gelip onları artık test eder olmuşlardır, dert dinler değil..

harry hiçbir büyüğe dertlerini anlatıp çare istememiştir, çözüm dilemekten çok bunun onları zor duruma sokacağını biliyordur, ilk olarak bilmemeleri gereken şeyleri duyacaklardır, ikinci olarak onun için üzülecek, üçüncü ve en önemlisi olarak da onun hiçbir sorununu çözemeyeceklerdir, genç adam da artık uğraşmıyordur..

fark burdadır belki de, harry artık bir genç adam olmuştur, o heyecanlı ve istediğini yapan delikanlıyı hogwarts koridorlarında bırakmıştır, okul yıkıldığında onun göçük altında kaldığından da emindir, gidip aramamıştır..

bu genç adam daha farklıdır, snapein söylemlerine göre hala aptaldır, ama farklıdır da.. arada sırada söz dinliyor, isyan etmeyi azaltmış, bir gün sırasının geleceğini biliyor, çalışıp duruyordur, gerçekten çalışıyordu, sirius onu görse gurur duyardı, gerçi herkes gurur duyduğunu söylüyordu, ama duymayıp da ne yapacaklardır?

---

harry elinde bir çekiç, ağzında bir sürü çivi, diğer süper büyücü çocukların geçmişine gülüyor, çatıda bacalarını ahşap kalasa sarmış, çatının köşesindeki kalkmış tahtaları yerine çakıyorken diğerleri alt katları silip süpürüyorlardır, bugün temizlik günüdür, ve ne *tesadüf*, snape kalmak için *bugünü* seçmiştir, ders yok bir şey yok, akıllı adam.

harry şu anda diğerleri kadar yorulmuyor, ama diğerlerinin yapamayacağı işleri yapıyorken kızlar çekici kaldıramıyordur, erkekler de çekici çivi dışında her yere vuruyorlardır, genç adam ağzındaki çivilerden birini alır ve çevirip tahtaya azıcık batırır, yumuşakça çekici vurup biraz saplar, sonra sert sert vurmaya başlarken-

"potter, seni bir gün adam gibi bir seviyede bulamayacak mıyım?"

harry bağırarak elini tutarken çiviler aşağı, yere saçılır, çekiç düşerken harry acımadan vurduğu parmağını ağzına sokmuş, acıyla inlerken ona, o ise sakin, manzaraya bakar..

"korkuttun!"

"hala etkiye sahip olduğumu bilmek güzel.."

harry yüzünü buruştururken parmağını çıkartıp bakar, zonkluyordur, genç adam üzüntüyle tekrar parmağını emerken snape ona bakıyordu, harry feryat eder

"çekici parmağıma gömdüm! canım yanıyor!"

snape vah vah ifadesiyle ona bakıyorken harry üfler, konuşur

"ne istiyorsun?"

"mesafe, barış, yalnızlık ve sükun.. verebilecek misin?"

"odadan çık, kutuplara git, bir eskimo evine gir ve otur.. ne istiyorsun?"

snape ona bakarken harry onun kısa sürede cevap vermeyeceğini anlamış, öne eğilerek kalasa tutunur ve işaret eder

"şunları verirsen.."

"senin istediklerini ne zaman yaptım potter-"

"demin yapmadığın gibi.. rica etsem?"

"belki o zaman dikkate alabilirim.."

harry içinden sinirle inlerken dışından tatlı bir gülümsemeyle sorar

"profesör, çekici ve çivileri verebilir misiniz acaba? rica ediyorum.."

"lütfen.."

"lütfen.. bir çekiç için yalvartanı da ilk defa görüyorum.."

snape eğilerek çekici alır ve yukarı, ona uzatırken cevaplar

"çekiç önemli değil, seni yalvartmak güzel.."

harry çekici onun elinden sertçe alırken konuşur

"o kadar kolay yalvarmam profesör.."

"belli oluyor.. çiviler mi demiştin lütfen?"

harry gözlerini devirirken snape sırtarak bir çivi alıp ona uzatır, genç adam ondan alır ve tekrar köşeye dönerken onu izlemiyor, sorar

"niye beni aradınız?"

snape sessiz, cevap vermezken harry dönerek ona bakar, adamı yere saçılmış çivilere teker teker asız accio nişanlıyor bulurken mırıldanır

"iyi egzersiz oluyor bence de.."

snape bunu duyunca ona bakar, sonra tek harekette hepsini alıp ona uzatır, harry alırken profesör başka bir şey söylemeden çıkar, harry kapanan kapıya bakıyor, iç çeker..

adam imkansızdır.

---

harry işini bitirmiş, bitirdiğini diğerlerine de söylemişken alet kutusunu kapatır, sonra snape'i aramaya koyulurken onu arka bahçede, ilerdeki çiçeklerin orada bulur, eğilmiş adama bakarak konuşur

"onları toplamamızı isterseniz söyleyin.."

profesör onu duyunca kalkar ve ona dönerken harry elini bir beze siliyor, çenesiyle göstererek konuşur

"ağrı kesici iksirlerde işe yarıyormuş.."

snape onu izlerken mırıldanır

"olabilir.."

"iksirde işe yaramaları mı, toplamamız mı?"

"toplamanız.. ne istiyorsun potter?"

harry ona bakarken cevaplar

"siz ne istediniz, onu sormaya geldim.. demin.. bir şey istemeseniz gelmezsiniz.."

"nerede olduğunu kontrol ettim.."

"merak ettiniz.."

"kontrol ettim, senin aksine, kelimelerimi seçerek ve düşünerek kullanırım potter.."

harry tamam derken konuşur

"buradayım, içeri gidip dış alacağım, sonra da yemek yiyeceğiz.."

"ne güzel.."

harry ona bir bakış daha atar, sonra döner ve eve giderken snape de dönerek çiçeklere eğilir ve bir tanesini kopartıp yapraklara bakar, olgunluklarını test eder..

Soundtrack

Brandi Carlile - Turpentine

---

harry gece, bir kabusla uyanmış, nefes nefese, kendini yataktan atar ve dışarı çıkarken gecenin soğuğu açık bir pencereden eve sızmıştır, genç adam aldırmadan kör gözlerle odasından çıkar, elleri koridorlarda, ses çıkartıyor ya da çıkartmıyor, aslında duymuyor, kulaklarında bir uğultu, bir yere gitmeye çalışırken merdivenleri neredeyse yuvarlanır, ama trabzanlara tutunarak durur, yutkunarak dikleşir ve tekrar ilerlerken bir kapıya vurur, vurur, neden buraya vurduğunu bilmiyor, vurmaya devam ederken kapı açılır, harry ona söylenen kızgın bir şeyleri duyarken ona yığılır..

"iç."

harry içerken sorgulama yoktur, hırıldar

"kötüydü.."

"belli oluyor.. iç."

harry başka bir şeyi daha içerken snape mırıldanır

"her rüyada evi yıkıyor musun potter? yoksa bana mı özel?"

harry şişenin arkasından ona bakar, snape gözlerini devirirken şişeyi çeker, dönerek masasına giderken genç adam sesi zayıf, sanki rüyasındaki gibi saatlerce haykırmış, zedeli çıkıyorken konuşur

"uzun süredir görmüyordum.. sana özeldir belki de.."

snape dalgın, belki derken ona bir şişe daha uzatır, genç adam içer..

---

harry saatine baktığında daha sabahın altısı olduğunu görür, ve masaya tutunarak kalkarken konuşur

“ben gideyim..”

snape gitmemesine dair bir şey söylemeyince genç adam kapıyı açar, bacakları hala biraz güçsüz, mırıldanır

“sağol.. eski zamanlardaki gibi oldu, değil mi?”

şişeleri toplayan snape ona bakar, harry de ona bakarken döner ve çıkarken kapıyı arkasından kapatır, hayal meyal bir *aptal* duyunca gülümser..

---

harry bahçeye çıkmış, artık uyuyamayacağını biliyor, yere çökmüşken toprak altında nefes alıyor, çığ düşüyordur, genç adam ona da düşüp düşmediğini merak ederken elini havaya kaldırır, soluk tenine bakar, biraz daha zorlarsa ölü rengi olacaktır, hava gerçekten soğuk olmalıdır ama o hissetmiyordur, elini tekrar yere bastırırken ilerde yeri eşeleyerek hedwigi görür, gülümseyerek onu yanına çağırırken kuşu yerde bir şey bulmuş, eşelemeye devam ediyordur, harry onun yanına emeklerken mırıldanır

“ne buldun kızım? ne güzel bir şey bu, ama yiyemezsin, hayır hedwig o yenmez-”

genç adam kuşunun inatla ondan almaya çalıştığı kolyeyi sertçe çekip alır, ve bir an sonra yerin altından kaydığını hissederken kuşunun *neden* kolyeyi ona vermek istemediğini anlar..

---

harry düştüğü yere bakarken buranın eviyle alakası yoktur buna karar verir, çevresine bakarken siyah taşlar, toz, pislik, kaşlarını çatarken kalkar ve nereye belirdiğini düşünürken kalkar, üstünü silkelirken iyi ki giyiniktir, üstü başı çıplak falan da olabilir-

“çekilin beyefendi!”

harry kaşlarını çatarak beyefendi olmuş, çekilirken bir büyücü onu geçer, genç adam da onu takip ederken neden adamın onunla ilgilenmediğini düşünüyordur ki çıktığı sokağı görünce afallar..

diagon yolundadır, ama yol sanki.. sanki değişiktir. ya da harry 1 yıldır inmediği için öyle geliyordur, ama kıyafetler de öyledir sanki-

“dumbledore okulu kapatmaktan bahsediyormuş, koskoca hogwarts *nasıl* kapanır!”

genç adam ışık hızıyla dönerek konuşanlara bakarken konuşanlar ona aldırmadan uzaklaşır, harry ilerler ve şok halinde, bir gazete ararken arar, tarihi görünce şok olur..

geçmişe gelmiştir.

Soundtrack

Terry Mann - Falcon In The Dive

---

harry panikle sokaklar arasında ilerliyorken nereye gittiğine bile dikkat etmiyordu, kaçabileceği bir delik olmalıdır, onu buraya ne sokmuştur, zamanla alakalı bir şey olmalıdır-

kolye!

genç adam dönerek çıktığı sokaklara dalar ve yerleri ararken toza bulanması umrunda değildir, çamura da dikkat etmiyordu, tek amacı o lanet kolyeyi bulmaktır ama bulamıyordu, sanki altın yok olmuştur, yoldan geçen biri aldıysa bulması imkansızdır, *tamamen* imkansız-

harry korkuyla başını kaldırır ve kararmış gökyüzüne bakarken göğsü inip kalkıyor, bir çare bekler, ama çare gelmez..

"bu da nesi, küçük bir yavru kayıp mı olmuş-"

harry hızla ayağa fırlar ve duyduğu sesle dönerken gözleri büyür, karşısında duran, muhtemelen onunla yaşıt bir bellatrix görürken kanı beynine çıkamayacak kadar şok olmuş, ona bakar, bellatrix ise koyu gözleri parlıyor, yavru köpeğe bakarken bağıır "lucius!"

harry şimdi paniklerken sola bakar, ilerdeki bir adam o tarafa döner ve ilerlerken harry kendini hazırlar, lucius malfoy, harry kadar, ama harrynin onu en son gördüğü kadar olgun ve işini bilir değil, sorar

"ne oldu? bu kim?"

"bilmiyorum.."

lucius döner ve harrye bakarken konuşur

"adını söyle.. kirli misin? kirli gibi duruyor.."

bellatrix esasını okşuyorken harrynin kirli olmasını *diliyor* gibidir, harry ise nasıl göründüğünü bile bilmiyor, gerçi kimse şok olmadığına göre babasına benzemiyor, demek ki kendisi değil, konuşur

"ben-"

"lucius! gryffin'le ne yapıyorsun?"

lucius arkasına döner, sonra harrye dönerek konuşur

"gryffin? bu muymuş gryffin.."

hepsi harryi süzerken bellatrix mırıldanır

"sıkıldım.. pis mi, temiz mi?"

"temiz.. fransadaydı, ben de en son 7 sene önce falan gördüm, nasılsın harry?"

harry hayatında daha önce görmediği adama bakarken mırıldanır

"çıkaramadım-"

"doğaldır, ben rudolph.. rudolph black.."

harry ohlarken rudolph, siyah saçlı ve gri gözlü, gülümser, bellatrix uzaklaşmıştır, lucius ise izliyordur, mırıldanır

"neden döndün harry?"

harry neden döndüğünü bulmaya çalışırken rudolph onu kurtarır

"elbette lordumuza katılmaya gelmiştir.. değil mi harry? yoldaşığa katılacak değilsin herhalde?"

harry hafifçe gülerken *yaa* diyordur, lucius hımlar..

---

rudolph harrynin yanında, ikisi ve arkalarında diğerleri, ki harry düşündükçe titriyordu, lucius, bellatrix, goyle, crabbe, ve harry hepsine sırtını dönüyordur, dükkanların camlarından görüntüsünün değiştiğini görürken yine de çok farklı değildir, yüzünün ifadesi değişmiştir, gözlükler yok olmuştur, ama yine de siyah saçlı ve yeşil gözlü bir adamdır,-

"severus, nasılsın?"

harry hızla o tarafa dönerken onu görünce rengi atar..

snape. severus snape.

genç snape.

---

harry hayatını bir şekilde karartmış adamın, kehaneti voldemorta iletmış, yıllarca hayatı ona zindan etmiş, bizzat savaşta kötü şeyler yapmış, ve hala yapmaya devam eden, edecek olan adamın yokuşu çıkmasını izliyorken genç severus snape, harrynin yaşlarında, inanılmaz bir şekilde hala aynı havaya ve endama sahip, sanki şimdiden her şeyi biliyor, her bilgi parmaklarının ucunda, ve hayatı yine o kadar zor, kısacası bir snape iken bir an ona bakar, sonra luciusa dönerek konuşur

"lucius.."

lucius başını eğerken eliyle gösterir

"harry gryffin.. aramıza yeni dönmüş, o da eğitime katılmak istiyor.. harry, severus snape.."

harry o tarafa bakarken adamın gözlerine bakmamaya çalışır, kim bilir snape şimdiden usta olmuş mudur, ama snape mırıldanır

"tanıyorum, simaen. dönmesi güzel, güç iyi."

ve snape sonra dönerek kendi tanıdıklarıyla konuşurken harry bir gerçeğin farkına varır..

onu dinleyip inanabilecek ve gerekeni yapabilecek tek kişi snapetir.

---

harry işleri olduğunu ve gitmesi gerektiğini söylediye de diğerleri izin vermemiş, bellatrix yavru köpeğin evini tanınması gerektiğini söyleyerek onu kolundan yakalamış, harry bir an dönüp onu öldürmek istediye de doğal olarak yapamamış ve hepsi birden bir yere cisimlenmişlerken lucius konuşur

"harry, bundan sonra burada kalacaksın.. tabii gitmekte özgürsün, ancak gidersen nereye gideceğini düşüneneğimizi biliyorsun.."

harry onun gri gözlerine bakarken rudolph kenardan sarkarak devam eder

"yani demek istiyor ki, gitmeye kalkarsan ilk gördüğün yerde seni öldürecek.."
"öldüreceğiz rudolph.. hep beraber.."

rudolph doğru derken harry başını sallar, mırıldanır

"elbette burada kalacağım.."

lucius güzel der ve dönerken harry ondan *neden* nefret ettiğini hatırlar..

---

harry odasına girerken snape de yan odanın kapısını açıp içeri giriyordur, diğer odaların da kapıları kapanırken harry geri döner ve yan odanın kapısını çalar, içerde adımlar duyulur ve kim olduğu sorulurken harry cevaplar

"harry.."

kapı bir süre sonra aralanır, genç adam ilderdeki burnu ve alını görürken gözlere ulaşamaz, hafifçe gülümseyerek konuşur

"hey.. tanışalım istedim.."

snape kaşlarını çatarak ona bakarken harry bu ifadeyi biliyordur, *işine git potter ve belaya bulaşma* ifadesidir, ama bir an sonra kapı biraz daha aralanır, harry içeri süzülürken nefesini bırakır..

---

snape kapıyı kapatınca ona bakmaya devam eder, harry yutkunurken ilerler ve elini uzatır, konuşur

"harry gryffin.."

snape onun eline bakarken mırıldanır

"severus snape.."

ve onu geçip odasında ilerlerken devam eder

"ne işin var burda gryffin, soyun pek de ölüm yiyen olma heveslisi değildi?"

harry onun sırtını izliyorken mırıldanır

"fikrimi değiştirdim.." snape ona dönerek sorar

"neden?" harry kaşlarını çatarken

"nasıl bir sebebi olabilir ki? apaçık gereklilik dışında?"

snape kollarını kavuştururken ilgilenmiş, sorar

"gereklilik? inanç değil, gereklilik.. ilginç bir kelime seçimi gryffin.."

harry ona bakarken cevaplar

"kelimelerimi seçerek ve düşünerek kullanırım.."

snape onu izliyor, mırıldanır

"değişmiş gibisin gryffin.. yine de ayağını denk al."

ve dönüp masasına gider, harry ondan ilk defa adam gibi bir tavsiye almış, durur..

"neden ayağımı denk alıyorum?"

snape mektuplarını düzenliyor, ona bakarak mırıldanır

"yeni olduğun belli.. burası yaz kampı değil gryffin,-"

"harry lütfen.."

snape bir an ona bakar, sonra konuşur

"samimi değiliz.. burası yaz kampı değil, her an ölebilirsin.. eğitiminde bir yanlışlık seni ya yoldaşığa, ya da cehenneme yollar.. gerçi aralarında bir fark var mı tartışılır.."

ve zarfı çıkartıp atar, harry zarfın köşesinde sadece yoldaşlık üyelerinin görebileceği bir anka kuşu resmi görünürken hızla nefesini tutar, snape ona bakarken harry eliyle boğazını tutup iyi olduğunu belirtir..

"sanırım ölmek istemediğim aşıkam.."

"pek değil.. ama umarım öyledir.."

harry sessiz, dururken bir süre sonra konuşur

"bana yardım edebilir misin?"

snape başını kaldırıp ona bakar, harry de ona bakıyor, devam eder

"burada nasıl ilerlemem gerektiğini bilmiyorum.. kimseyi tanımıyorum.. ama sen herkesi biliyorsun.."

"ben arkadaş değilim gryffin.. kimsenin arkadaşı olmam, bir savaştayız-"

"ve sen bir ölüm yiyensin.."

snape nerden bildiğini sorarken harry kafasını vurmak ister, sonra konuşur

"önemli ölüm yiyenleri biliyorum.. ve sen oldukça iyisin.."

snape onu incelerken harry bakışını kaçırmamaya çalışır, fısıldar

"aklımı okumuyorsundur umarım.."

snape kaşlarını çatır, sonra dönerek kağıdını kapatırken mırıldanır

"aptal bir adama benziyorsun.."

harry gülümserken cevap vermez..

---

harry odasında, sırtı kapıya dayalı, olanları tahlil etmeye çalışırken bir sürü düşünce kafasından geçiyordur..

bir kere, bazı şeyler farklıdır, küçük ya da büyük, ama bazı ayrıntılar harrye söylendiği gibi değildir.. genç adam bunların kolyeyle alakalı olup olmadığını bilmiyordu; gryffin adında birini hiç duymamıştır, varsa da harry gryffin de ölmüş olmalıdır, ve muhtemelen harry onun kolyesini bulmuştur, harrynin ya da başka birinin, ama gryffinin..

yine de neden onun görüntüsüne bürünmüştür, gerçekten geri mi gelmiştir yoksa garip bir gerçeklik midir bu, kafasında mı oluyordur, yoksa hakikaten yapacağı bir yanlışlık tarihi tamamen değiştirecek midir?

harry başı kapıda, tavana bakarken *bu sefer* nasıl bir belaya düştüğünü kavramaya çalışır..

---

harry sabah, rudolphun odasına girip onu uyandırmasıyla kalkarken rudolph ona bir pelerin uzatıyor, konuşur

"geçlere kadar kalmamalısın, yaralı değilsen tabii.. eğitim hemen kahvaltıdan sonra devam ediyor-"

"eğitim? kim eğitiyor?"

"büyükler.. tabii aslında yaşıtız, ama akıllılar bizden önce dahil oldular.. lucius, bella, severus, fenrir, mulciber.. şanslıysan luciusa düşersin.."

harry kazağını başından geçiriyor, sorar

"şanssızsam?"

rudolph kapıyı açarken konuşur

"fenrir sapıktır, kızgınlaşınca seni ısırabilir, işte o zaman başın belaya girer.. bella delidir, canını yakar.. severusu pek bilemiyorum, o en uzağımız, ama benden duymuş olma, merdivenleri hızlı tırmanıyor.."

harry onunla beraber merdivenleri inerken nasıl diye fısıldar, rudolph sessiz, devam eder "diyorlar ki, karanlık lord onunla özel olarak ilgileniyormuş.. severus iksir dahisidir, merlin bilir başka ne dahilikleri var, ama karanlık lord onu yanına çekebilirmiş.."

harry sessiz kalırken ikisi büyük bir salona girerler, harry içerinin bir sürü genç kadın ve adamla dolu olduğunu görürken lucius konuşuyordur, onları görmemiş, devam eder

"- ve sizler, sizlerden istediğim her şeyi yapacaksınız.. başarısız olanı öldüreceğiz, sadece başarılılar kalacak.. başarısız olduğunuzu bizden önce fark ederseniz ya intihar edin, ya da dumbledoreun kanatlarının altında kendinize yer arayın.. çünkü sizi bulurum.."

harry sessizken bellatrix hadi diyor, lucius başını sallayarak konuşur

"burada alışmanız gereken çok şey var, fiziksel dayanıklılık gibi.. hepinize biraz acıyı tattıracağız, bu ilk sınavınız olacak.. bağırınlar alt kadroya gidecek.."

harry ne yapacaklarını anlamışken korkuyla nefes alır, o anda ölümyiyenlerden yenilere 9 adet cruciatus atılırken harry yere düşen bedenlere bakar..

---

harry kıvranan, bağırılmak için dişlerini dudaklarına geçiren bedenlere bakıyorken elbette bir çoğu pes ediyor, ve bir süre sonra haykırmaya başlıyordur, bunlar başladığında genç adam sağında koluna asılan rudolphu hissederken ona bakar, rudolph gözleri kocaman, önündeki kıvranıslara bakıyordur, harry fısıldar

"acı çektiğini kabul etmelisin.. reddedersen canın daha çok yanar.."

rudolph onu duyunca ona döner, harry başını sallarken haykırıslar inlemelere dönmüştür, genç adam bittiğini anlarken önüne döner, rudolph fısıldar

"dünyayı gezerken çok şey gördün, değil mi? ne kadar sakınsın.."

harry cevap vermeye fırsat bulamadan lucius ikinci gruba geçtiklerini söyler, ve harry o anda ona da kalkan asayı görürken kolunu rudolph'tan kurtarır, bir an sonra kaçamayacağı bir cruciatusu göğsüne yerken sakince başını geriye bırakır..

snape gryffini izliyor, onun lanete tepkisini merak ediyorken elbette bellatrix ona savurmuştur, hepsi genç gryffinin ingiltereye merhabasını beklerken genç adamın sesi çıkmaz, hatta daha da ilginç, harry ne kıpırdar ne de titrerken snape ağzının açılmasına engel olamaz, yanında yürüyen lucius da durarak o tarafa bakarken fısıldar

"bellatrix-"
"elbette lanetim doğru! *crucio!*"

ve bir ışık daha harrye çarparken harry derin bir nefes alır, sonra başını kaldırırken snape onun yeşil gözlerine bakıyor, bir an gözleri büyür, adamdaki iradeyi nerdeyse gözleriyle görüyordur, o sırada harry dengesini kaybederek pes eder ve yere düşerken lucius acıyı görünce gülümser, ama nedense severus harrynin rol yaptığını düşünür..

"ayağa kalkın."

harry acı falan çekmemiş, yine de zorlanıyormuş gibi ayağa kalkarken rudolph ona tutunur, harry onun boğazındaki damarın attığını görünce üzüntüyle önüne döner, ve yine snapele göz göze gelirken koyu bakışlar aralıksız bir şekilde onu izliyordur, harry bakışlarını kaçırırken lucius acının önemini ve gerekliliğini anlatıyordur, öğleden sonra kimin kime düştüğünün hepsine haber verileceğini söyler, ve dağılmalarını isterken harry öbür tarafa döner, rudolpha destek olur, çıkarlar..

---

harry akşam zarflar dağıtılırken gergin, tırnağını yiyor, hala mor olduğunu görürken çekicini ve snapei hatırlar, üzüntüyle parmağını öperken o sırada onun adı söylenir, genç adam ilerler ve zarfını alır, dönerek iyi bir şeyler umarken bellatrixe düşerse onu öldürmekten korkuyordur, zarfını açar, rudolph ona ilerlerken kendi zarfını sallıyor, güler

"lucius! şanslıyım!"

harry ona gülümser ve memnun olduğunu söylerken rudolph ona kimin düştüğünü sorar, genç adam bakmadığını söylerken rudolph hadi diyor, harry kağıdı açar ve rahatlayarak inlerken rudolph güler..

snape.

---

harry elinde zarfı, diğer kabul edilen ölüm yiyen adayları gibi merdivenleri çıkar, ve hepsi odalarına giderken o yan odasının kapısını vurur, kapı açılır ve snape geri dönerek odasında ilerlerken harry içeri girer, snape mırıldanır

"benim kapımı çalmaya korkarlar, sende garip bir cesaret var gryffin.."

harry ne demezsin diyorken kapıyı kapatıyordur, sonra ona döner ve konuşur

"teşekkür ederim.."

snape bir şişeye sıvı damlatıyor, neden derken harry zarfını göstererek mırıldanır

"beni seçmişsin.."

"daha çok bana kaldın.."

"her neyse.. sağol.."

snape cevap vermezken şişeleri indirir, sonra dikleşirken konuşur

"seni eğitebilirim gryffin.."

harry ona bakarken snape onu izliyor, devam eder

"bugün yaptıklarını diğerleri de fark ettiklerinde, bunu yapmamı isteyecekler.. ya da *onlar* yapmak için öne atılacaklar.."

harry aptala yatarak ne yaptığını sorarken snape bir bakışıyla o numarayı ona geri yutturur, sonra devam eder

"bir süre daha canlı kalmanı sağlayabilirim, gerisi senin maharetin.. ancak gryffin, sen de karşılığında nasıl cruciatosa karşı koyabildiğini bana anlatacaksın.."

harry ağzı açılarak ona bakarken snape de ona bakıyordu, kimse kıpırdamaz..

"bu anlatabileceğim bir şey değil-"
"dene.."

ve genç adam dönerek yine iksirlerinin başına giderken harry gergin, içeri doğru bir adım atar, eşyalara bakarken elinde zarfı, kağıdı, çevreyi inceliyor, konuşur

"kaç senedir buradasın?"
"çok değil.. yine gideceğim.."
"nereye?"

snape ona bakarken harry toparlanır ve özür dilerken snape dikleşiyor, konuşur

"benim hakkımda ne biliyorsun gryffin?"

harry ona bakarken '*benim hakkımda ne biliyorsun potter?*' gibi bir cümleyi ne kadar özlediğini fark eder ve şurasına bir şey otururken cevap veremez..

snape karşısında dururken snapei özlemesi mümkün müdür?

"çok şey bilmiyorum.."
"belli oluyor.."
"değil mi?"

snape onu incelerken dikleşir ve ateşi hafifçe azaltırken mırıldanır

"garip bir adamsın gryffin.. ama ilgimi çekiyorsun, senden almam gereken bir şeyler var, ve onları alacağım.."
"sonra? bırakıp gidecek misin?"
"elbette.."

ve ona bakmaya devam ederken harry hafifçe güler, snape kaşlarını çatarken harry konuşur

"snape, sen hayatın boyunca bana bağlı yaşayacaksın, garanti veriyorum.."
"büyük bir garanti.. kimseye bağlı olmadığım düşünülürse.."
"dumbledore gibi mi?"

ve harry bir an sonra boğazına çekilmiş bir asayı görürken sırtır..

snapei *hala* tanıyordu.

"ne demek istiyorsun gryffin-"

"dumbledore'u ne kadar tanıdığını sordum, ya da ne kadar bağlı olduğunu-"

harry çenesine bastırarak asayla başını daha da kaldırırken aslında boynuna kayar, snape üzerinde, ona bakıyor, tıslar

"dumbledore'a bağlılığım olduğunu nasıl söylersin- *crucio!*"

harry gülerek başını duvara dayarken gözlerini kapatır ve hafif sızının onu yıkmasına izin verir: bu snapein onun snapeiyle alakası bile yoktur, evet imzalar aynıdır, ama daha çok gençtir, çok toydur, harry ona acırken bir an sonra laneti üzerinden atar ve ona bakar, snape geri çekilirken harry hiç onda göreceğini düşünmediği bir şeyi görür..

korku.

"sen kimsin-"

"harry gryf-"

"bana yalan söyleme! gryffin geçen sene öldü!"

bu sefer harry beyazlarken snape cesareti geri gelmiş, onu yakasından tutarak asasını yine doğrultur, konuşur

"cruciatusa karşı koysan da, ölüm lanetini yenebileceğini sanmam.."

harry ona bakarken snape devam eder

"kim olduğunu söyle.. dumbledore mu yolladı seni-"

"belki de seni test etmek içindir-"

"teste ihtiyacım mı var!" ve onu geri iter, harry duvara çarparken snape kızgın, asasını çekmiş, konuşur

"amacını söyle!"

"amacım snape, burdan olabildiğince çabuk kurtulmak-"

"kapı orada-"

"öyle değil, tamamen!"

snape onu incelerken sorar

"ölmek mi istiyorsun-"

"hayır, gitmek istiyorum, ben gelecekten geldim."

snape ona bakarken harry başını sallar..

"ve sonra kolye çalıştı-"

"aptal mısın sen! her şeye dokunu-"

"biliyorum.. oraya dönünce inan daha acı bir konuşmayla karşılaşacağım.. tabii dönebilirim.."

snape ayağa kalkarak yürürken harry onu izliyor, devam eder

"snape, severus, bak biliyorum, bana inanmıyorsun, ama seni gerçekten tanıyorum, ve bana sadece sen yardım edebilirsin-"

"beni nasıl tanırsın, kimseyle yakın değilim ben-"

"benimle öylesin.."

snape ona bakabilir, harry de ona bakıyorken snape fısıldar

"sevgilim misin?"

harry boğulurken snape onu izler..

"ne alakası var?!"

"yakınız dedin-"

"olabilir! ama sevgili ne alaka, sen şey misin-"

"sen değil misin?"

"snape!"

snape ona bakmaya devam ederken duygusal travmadan etkilenmemiştir, harry yutkunarak sakinleşir ve bir adım geri atarken konuşur
"hayır sevgili falan değiliz-"
"neyiz o zaman-"
"aynı tarafta çalışanlarız sadece!"
snape peki derken harry devam eder
"11 yaşımdan beri her gün seni görüyorum,-"
"nerede-"
"söyleyemem-"
"niye-"
"geleceği değiştirebilirim?"
"geleceği zaten değiştirdin.. söyle.."
harry iç çekerken mırıldanır
"hogwarts.. iksir profesörü.."
snape ağız açıları ona bakar, harry başını sallarken devam eder
"ve ben de öğrencim.. sonra aynı tarafta çalışmaya başladık.. benden nefret ediyordun, ama sonra zamanla tahammül etmeyi başardın.. ben nefret ediyordum, ama sonra zamanla saygı duymayı öğrendim.. şimdi garip bir ipin üzerinde yürüyoruz ve inan bana seni çok özledim, ama sen hiçbir şey bilmiyorsun, ne yapacağım?"
snape ona bakarken harry yorgun, kanepeye çöker..

"dumbledorela konuşmalısın-"
"konuşamam, oraya gidemem, beni biri bile görse, biri bile okusa, bütün geleceği değiştiririm,-"
"kimsin sen harry?"
harry ismini duyunca ona döner, snape bakışlarında sahte olan bir şeyi söylemeyeceğini belirtiyor gibidir, harry fısıldar
"şimdi söyleyemem.. sen de bana güvenmiyorsun, rol yapıyorsun-"
"kim rol yapmıyor ki?"
harry bunun üzerine kalkar ve çekmeceleri açar, zarfları kağıtları geçerken snape itiraz eder ama harry bir tanesini çeker ve eliyle damgayı gösterir, snape başını kaldırarak ona bakarken harry devam eder
"iksir yapmayı seviyorsun çünkü çocukken asanı senden aldıkları çok olmuş, ama sen yine de sihir yapmışsın.. babandan nefret ediyorsun çünkü anneni dövüyordu-"
"gryff-"
"okulda lupin kurtadamken james ve sirius seni oraya atıyordu ama james seni kurtardı ve ona borçlu kaldın-"
"yeter!"
snape ona bakarken harry konuşur
"doğru söylüyorum.. geçmişini biliyorum, çünkü kafanın içinde gördüm, okulda nasıl seni rezil ettiklerine kadar, bir düşünelim attığın anı bile biliyorum-"
"nasıl bunları bilir ama hala sevgilim olamazsın?"
harry kaşlarını çatarken snape de ona bakıyor, konuşur
"kime bu kadar açarım ki kendimi?"
harry sessizleşirken cevaplar
"beni sevmiyorsun inan.. aptal bir çocuğum sana göre.."
snape ona bakarken mırıldanır
"öyle olduğun kesin harry.. ama belki biraz akıllanırsın.. en azından gelecekte rahat ederim.."
harry hafifçe gülümserken snape onu izliyordur, gülümsemez..

---

harry gece, kapısının çalınmasıyla rahatsız uykusundan uyanır ve ilerleyip kapıyı açar, snapei görünce kenara çekilir, genç adam içeri girerken elinde kitaplar, konuşur
"araştırma yaptım, biri sorarsa seni iksirlere dair eğittiğimi söyleyeceksin, böylece fiziksel zarar almazsın, bir iksir uzmanının vücudundaki kaslar ve sinirler zedelenmemeli.."

harry onun arkasından şokla kapıyı iterken snape yatağa oturuyor, kitapları açarak devam eder
"ihsir konusunda ne kadar bilgilisin?"
"senin eğittiğin kadar-"
"güzel o zaman.. gel buraya.."
harry oraya gelir ve otururken snape açtığı bir sayfayı ona çevirir, sorar
"bu muy-"
"buydu! neymiş bu! kimin bu?!"
snape kitabı önüne çekerken konuşur
"bir komploya kurban gittiğin açık, nadir bir kolye, eski olmalı, ve sahibi ölmüş olmalı, harry gryffin gibi.."
harry eee diyorken sorar
"dönüş yolum nedir?"
snape ona bakar, harry de ona bakarken fısıldar
"yok deme.. deme deme, snape sakın-"
"üzgünüm harry-"
"snape sakın dedim!"
snape ona bakarken harry ayağa fırlamış, konuşur
"dönmek zorundayım! ben olmazsam savaş bitmez! ben olmazsam aslında biter, ve voldemort kazan-"
"SAÇMALAMA! APTAL MISIN SEN-" harry ağzına kapanan bir elle ne olduğunu şaşırırken duvara yapışmıştır, snape bir elinde kitap, diğeri onun ağzında, fısıldar
"delirdin mi! onun adını söyleyemezsin-"
harry boşuk bir sesle istediğini söyleyeceğini söylüyorken snape kitabı atıp onun karnına bir yumruk gömer, harry öne eğilirken snape onu saçlarından yakalayıp dikleştirir ve konuşur
"kimsin bilmiyorum, ama derhal bu davranışlar değişecek! burda kalıyorsun diye ölecek değilsin, savaşı buradan değiştir-"
"değiştiremem!"
snape ona bakıyorken kapı gümbür gümbür vurulur, bir an sonra açılırken ikisi dönerler, rudolph onları gayet samimi bulurken afallar, sonra konuşur
"pratik var, takımlı, herkes gidiyor.."
snape tamam derken rudolph harrye bir bakış atarak kapıyı çeker, harry önündeki adama dönerken snape fısıldar
"aptallık yaparsan seni ben öldürürüm."

Soundtrack

Harry Gregson-Williams - The Blitz

---

harry soğuk rüzgar suratını yakıyorken sesini çıkartmaz, snape onu sırtından bir avuç pelerinle tutmuş, kaçıp gitmesine engel oluyorken harrynin kaçmaya niyeti yoktur, bundan daha beterlerini de görmüştür, en azından şimdi bunların olması gerekiyordur, ve kimse ona saldırmıyordur, ama anlaşılın o ki harry daha olayın vehametini anlamamış, luciusun emrini duyar

"yeniler, saldırın! en çok ölüm getiren işini kolaylaştırır!"

snape elinin altındaki sırtın kasıldığını hissederken derin bir nefes alır..

"harry-"
"biliyorum-"
"o zaman-"

"biraz daha bekleyemez miyim-"
"hayır."

harry iç çekerken çevrede bir sürü hevesli ölüm yiyen adayı korkunç şeyler yaratıyorlardır, genç adam derin bir nefes alır, ve sonra yürümeye başlarken snapei hissedemez, panikle geri dönerken onu yine görür, snape onu sırtından destekler ve yürütürken harry devam eder..

---

harry derin bir nefes alarak beynini kapatır, ve onun snapeinin bunu şimdi burada yapmazsa kafasını kopartacağına kendisini inandırır, sonra kendini o olmaya şartlar, ve o olarak esasını savurmaya başlarken kaydetmeyi bırakır, düşünmeyi bırakır, sadece önüne gelenle uğraşır..

harry işini, ona verilen işi yapıyorken arkasından habersizdir, ama görse, belki dururdur, zira arkasındaki büyükler, deneyimliler, küçükler, eşitler, yaşlılar, hepsi bu deneyimli asa karşısında şaşkına dönmüş, arka arkaya savrulan ve birbirinden geniş lanetlere bakarken harry yoldaşlığın geldiğini görmüş, ona yapılan bir saldırıyı da şık bir şekilde engellemişken snape ve lucius göz göze gelir, lucius mırıldanır

"iyi parça kaptın severus.."

snape tekrar parçasına bakarken cevap vermez..

"harry- harry!"

harry kolundan çekilirken ona bakar, snapei görürken bir an bağırarak gibi olur ama sonra kendini toplarlarken snape onu sürüklüyor, götürüyor, konuşuyordur

"kendini bu kadar belli edemezsin, aptal mısın sen?! herkes seni izliyor, yoldaşlık peşine düşecek, karanlık lordun da dikkatini çekeceksin, gir şuraya-"

ve harry bir sokağa *atılırken* konuşur

"yapmamı söylediniz-"

"bu kadar iyi yap da demedik!"

"benim için kolay mı sanıyorsun! ben onları koruyan taraftayım, öldüren değil!"

snape ona bakarken harry de ona bakıyordu, ve yeşil gözler ilk defa onda parlayan bir şeyleri görürken inanamaz, nefesi kesilirken soracak olur, ama snape bakışını çeker ve hareket halindeki sokağa bakarken konuşur

"eve dönmemiz gerek.."

harry cevap vermezken snape onun kolunu tutunca genç adam başını kaldırıp ona bakar, snape de ona dönerken harry bir an onun da bir şeyler gördüğünü düşünür, ama yine sorgulayamazken ikisi cisimlenirler..

"anlamıyorsun! ben bunları yapmamalıyım, yoldaşığa gitmeliyim-"

"harry kapa çeneni!"

harry çenesini *inatla* kapatmaz, konuşmaya devam ederken bir an sonra yanağında patlayan bir tokatla şok olur, ona dönerken snape önünde, kızgın, tıslar

"sesini kesmeyi öğren. duygularını kapatmayı öğren-"

"senin gibi mi? nasıl olacağını biliyorum snape, boş bir kabuksun, herkesten ve her şeyden nefret ediyorsun, tiksiniyorsun, hiç arkadaşın yok, yoldaşın yok, kimseyle konuşamıyorsun, seni dinleyen yok,-"
"ama yaşıyorum-"
"yaşamamayı tercih ederdin! ortalarda bir yerlerde ölmeyi tercih ederdin belki-"
"neden öldürmedin o zaman-"
"bırakamam çünkü! sen olmazsan çökeriz-"
"o zaman nasıl önemim yok dersin! bana bu kadar bağlıyken nasıl benden nefret edersin, nasıl beni yalnız bırakırsın-"
"ben.." snape ona bakıyorken harry feryat eder
"ama sen de çok kötüsün!"
"çünkü hak ediyorsun! haline bak, 5 yaşında çocuk gibisin-"
"ben küçüğüm snape-"
"burda değil!"
harry ona bakakalırken snape de nefesini bırakır, ve konuşur
"burda küçük değilsin.. deneyimlisin, güçlüsün, benden daha bile iyisin.. aklını okumaya kalkmadım mı sanıyorsun?"
harry gülümserken fısıldar
"yapamadın mı?"
snape ona pis bir bakış atınca harry gülümser
"sen öğrettin, kızma.."
snape ilgiyle ona bakar, harry başını sallarken ikisi barışırlar..

"snape.. severus mu desem sana? snape benim snapeim, sen severus olmalısın.."

snape olabilir diyorken harry sevinir, onun yanına çökerken konuşur

"ne yapıyorsun?"

"araştırıyorum.. bir şekilde seni geri göndermeliyiz, yoksa bana zarar vereceksin.."

harry somurturken fısıldar

"sana vurmak istemem, ya da öldürmek-"

"o kadar da muhteşem değilsin zaten-"

"seni tehlikeye de sokmam merak etme-"

"harry, kişisel zarardan bahsediyorum.."

harry kaşlarını çatarak yanında duran adamın profiline bakar, snape ise sayfayı çeviriyordur, daha fazla bir şey söylemez..

"zaman döndürücü bilsak olmaz mı?"

snape sayfayı çeviriyorken cevaplar

"zaman döndürücüyle o kadar yıl ileri gidersen, işin bitince yine biri o kadar yıl geriye gelmeli.. her halükarda bir kişi fazlalık olacak.."

harry anladığını söylerken snape konuşur

"neden uyumuyorsun? yoruldu, yarın da zarar göreceksin.."

harry öyle mi olacağım derken snape cevaplar

"harry, her gün zarar göreceksin.. alışsan iyi olur.."

harry onu izliyorken snape başını kaldırır, ne olduğunu sorarken harry fısıldar

"böyle olduğunu düşünmemiştim.."
"nasıl?"

harry yataktan çöker ve yere, onun karşısına gelirken onun yüzünü izliyor, konuşur

"böyle.. daha iyi.. daha masum belki de.."

severus derhal karşı çıkacakken harry elini kaldırmış, onun dudaklarına parmağını dokundururken severus susar, harry onun yüzünü izliyor, parmakları geziyorken fısıldar

"aynı adamsın aslında.. nasıl oluştuğunu görüyorum, nasıl değiştiğini.."

parmakları onun çene kemiğinde, yukardan aşağı gidiyorken fısıldar

"şurada ilerde bir yara olacak, küçük ama derin, onu tedavi ettiğini görmüştüm.. kaşların, her zaman çatmaktan burada artık oturmuş bir ifade olacak.."

harry onun yüzünü geziyorken bakışları parmaklarının geçtiği yerededir, gözlere gelirken konuşur

"bir tek bunlar değişmemiş, hala aynı.. doğduğundan beri böyleydin sanırım, ya da ben artık her halini okuyabiliyorum.."

severus ona bakıyorken harry de ona bakıyor, mırıldanır

"okuyabiliyor muyum?"

severus cevap vermezken harry elini indirir, dizleri üzerinde, oturmuş adama bakıyorken elinde olmadan ona eğilir ve bir milim havaya kalkan başın dudaklarına kendininkileri bastırırken kalbinin durduğuna yemin edebilecek hale gelir..

Soundtrack

Alejandro Sanz feat. The Corrs - The Hardest Day

---

harry zamanın durduğunu, işte bu sefer durduğunu hissediyorken bir an sonra altındaki dudakların yukarı kalktığını hisseder ve severus dikleşirken harry de ona eğilir, genç adamı boyundan tutarken ondan cevap aldığı anda yığılacak gibi olur, ama severusun elini o da başında hissederken tekrar güçlenir, genç adamın ağzını zorla açarken severus belki de o kadar zorlanmamış, ona izin verir, harry nefes nefese, kalbi deli gibi çarpıyor, snape'i öpüyor, o adamı öpüyor, ve o da onu öpüyor, dengesini bu sefer sağlayamazken onu iter, severus geri düşerken harry üzerinde, aralarındaki kitapları ittirir, kitaplar biraz özen ve naziklik istediklerini mızırdanırken ikisi de aldırılmazlar..

harry onu öpüyorken inleyerek ayrılır ve

"bu olmaz, beni öldürürsün-" ama severus onu yakalar ve tekrar kendine çekerken harry de pes etmek üzere, tekrar onu öper, sonra daha da kararlı, ayrılırken konuşur

"olmaz! snape beni cidden öldürür severus, korkunç bir hata bu!"

ama severus kızmış, onu boynundan tutarak sertçe kendine çekerken hırıldar

"nasılsa *ben* yaşlanacağım, kim kimi öldürüyor-" ve onu öperken harry de gülerek ona tutunur, ikisi tekrar gevşerlerken harry bir sürü duyguyu tadıyor, şok, rahatlık, güven, bunun olması gerektiğinin bilinci ve neden şimdiye kadar olmaması-

harry bu sefer gerçekten çekilirken ayağa kalkar, severus ona bakıyorken harry açıklar

"ben.. ben snape'i öpmek istiyorum.. seni de öpmek istiyorum, ama seni öperken snape'i öpüyorum.. ben onunla yaşıyorum, onunla olmalı bu, ben onunla şey'im, seninle değil-"
"ama-"

"ama biliyorum bu haksızlık.. muhteşemsin, böyle olduğunu bilsem benim snape'i de kırardım, eve gidince snape'e dokunamayacağım bile, inan.. burda seni ne kadar öpersem, ne kadar ileri gidersem, elimde bir tek o kalacak, doğru ya da yanlış yok-"
"harry-"

harry yere çökerek yine onun önünde, ona bakarken fısıldar

"başka çarem yok severus.. burda seni seversem ne olacak? biliyorum büyük terimler, ama şaşkınlığını geç, burda seni seversem seni severek gitmek zorunda kalacağım, hatta gitmek bile istemeyebilirim, bu olabilecek en korkunç şey olur, oysa inan, şu anda bu odadan çıkmak istemiyorum, seni şimdi geri yatırsam kazanırım-"
"biraz zor-"

harry uzanıp onun dudaklarını yakalarken severus da onu kendine çeker, harry sırtarak onu öpüyorken severus yavaşlar, ve onu döndürürken üzerine geçer, harry sırtına batan kitapları hissederken umrunda değil, gözlerini açarak ona bakar, severus fısıldar

"şu anda, burada yaşananlar, geleceğe gitsen de hatırlanacak harry.."

harry ona bakarken acıyla gülümser

"sen o kadar kolay bir adam değilsin severus.. kabuğun o kadar kalınlaşacak ki, girmek için çatlak bulamayacağım.."

severus ona bakarken mırıldanır

"o zaman şimdi gir."

ve ona eğilirken harry gözlerini kapatır..

---

harry ona dokunan adamla aklını kaybetmek üzereyken ellerin kazağını çıkarttığını hissedince kendine gelir, ama severus bu konuda ondan ya daha deneyimli, ya da daha cesur, veya daha inatçı, onu geri iterken harry gülerek artık kazaksız, konuşur

"en azından kitaplar-"

severus doğru der ve kalkarken ona elini uzatır, harry ona tutunup kalkarken bu hatası olur ve bir an sonra kendini yatağa atılmış bulurken severus üzerinde, mırıldanır

"bir slytherinin elini tutmamalısın.."

harry bunu unutmayacağım derken onu kendine çeker, dudaklar birleşir..

---

harry boynundaki öpüşlerden başı dönüyor, fısıldar

"neden bu kadar hızlıyız-"
"çünkü çözümlerimi her an bulabilirim-"

harry doğru diyerek ona döner ve dudaklarını yakalarken snapein inlediğini duyar, o anda dünyası kayarken genç adamı diğer koluyla belinden kavrar, kendine bastırırken ikisi birbirlerine bastırınca daha da güçsüzleşirler, harry inler

"inanamıyorum, *sen ve ben*-"

severus onun boynunu ısırırken hırıldar

"unutmasan iyi edersin, bunlar silahların olacak.."

harry gözlerini açarak tavana bakarken ne gibi der, snape onun pantolonunu çözüyor, odaklı, konuşur

"dediğin gibi bir adam olacaksam, seni öldüreceğim.. hızlı davranman lazım, seri olmalısın, ve acımasızca saldırmalısın.."

ve onun bacaklarına inmiş, pantolonu çekerek çıkartırken önündeki manzaraya bakarak mırıldanır

"tabii hala istersen."

harry ona bakarken severus da ona bakıyor, uzanır ve genç adamın bacağına öperken sol eliyle onu kavrar, harry gözlerini kapatırken hafifçe güler..

isterseymiş.

---

harry nefes nefese, onu uzun siyah saçlarından yakalar, ve yukarı çekerken konuşur

"yeter, ben de-"

severus hımlarken onun dudaklarını bulur, ikisi öpüşürlerken harry gerçekten titriyordu, tüm kasları uyarılmış, her yanı öpülmüş ya da ısırılmış, daha önce hiç bu kadar canlı olmamış, onun belini okşuyorken fısıldar

"acaba bana ilgi duyuyor olabilir misin?"

severus gülerken harry şok olur, üzerindeki adam ona bakarken konuşur

"harry, burda kalsan geleceğin çok değişik olurdu inan.."

harry ne demezsin derken onu izliyordu, bacağına bastırılan uzun ve *sert* şeyi kavradığında snapein gözlerini kapatmasını izlerken sırttır..

---

harry kulağının yanında hızlanan nefese cevap verir

"daha önce bunu yaptın mı-"

"sen yapmış gibisin-"

"ben senden büyüğüm-"

"kapa çeneni-"

harry gülerek onu döndürür ve üzerine geçerken ona bakıyor, konuşur

"bakir bir snape-"

"isteyerek bakir kalamamış bir snape diyelim-"

harry ona bakarken severus nefes nefese, ona bakıyordu, hayal edilmesi imkansız bir durumdur bu, ama oluyordu işte, harry ona eğilerek öperken dudakları birbirine geçer, uysal, harry fısıldar

"bu tecavüz değil.. değil mi?"

severus bilmem derken harry gülerken onun dudağını hafifçe ısırır, severus da sırtırken onun parmaklarını hissedince ahlayarak başını geriye atar, harry onu izler..

"harry-harry yeter-" ama harry hala acımasızca onu uyardırmaya devam ediyorken snape onun saçlarını yakalar ve kendine çekerken konuşur

"yeter. şimd-" harry o anda kendini iterken ikisi de gözlerini kapatırlar, severus tanrım derken esas harry her şeyi sorguluyordu, onun çenesini ısırırken hırıldar

"döndüğümde adam gibi davranmazsan, işte o zaman tecavüz ederim.."

severus hafifçe gülerken onu kendine çeker, harry de onu öperken çarşaflara asılarak sabit kalmaya çalışır..

---

harry uyandığında yalnız, başı ağrıyor, nerede olduğuna bakarken dağınık bir yatak, saçılmış kıyafetler ve bir sürü kitap bulur, yine yatağa yığılırken kapısı vurulup açılırken rudolph ona bakar, kaşını kaldırırken harry eliyle gitmesini söyler, genç adam gülerken çıkarken harry inleyerek eliyle gözlerini kapatır..

---

harry salona girerken herkes hazırdır, severus da oradadır ama ona bakmıyordu, lucius bugün düello yapacaklarını söylediğinde harry derin bir nefes alır, ve bir an sonra luciusun onun karşısına gelmesine nedense şaşırmaz..

"sectumsempra!"

snape bunu duyunca hızla harrye bakarken lucius buna karşı koyamamıştır, harry onun şokunu fırsat bilip bağırır

"expelliarmus!"

ve luciusun kıymetli asası eline uçarken genç adam yakalar, kolunu indirirken luciusa bakar, genç adam nefes nefese, yerde, ona bakıyordu, konuşur

"hiç fena değil.. asam lütfen.."

harry ilerler ve adama asasını verirken lucius alıp kendini iyileştirir, harry dönerek arkadaşlarının yanına giderken severusun onu izlediğini biliyor, sakın, önüne döner..

"o laneti bilecek kadar beni tanıyorsun! harry beni delirteceksin, resmen her şeyi birlikte yaşamışız, her şeyimi biliyorsun, merlin bilir daha benim yaşamadığım şeylerden neleri neleri biliyorsun, ve hala aramızın açık olduğunu nasıl söylüyorsun anlamıyorum.."

harry sessiz, üzerini deęiřtiryorken cevaplar

"ben seninle ilgili *hiçbir şeyi* anlamıyorum severus.."

severus o da doğru derken kapı tıklatılır, harry açık olduğunu söylerken bir an sonra ciddi bir rudolph görünür, konuşur

"harry, lucius seni ve severusu çağırıyor.. karanlık lord istemiş.."

harry severusa bakar, genç adam bilmediğini söylerken harry esasını alır ve ilerler..

---

harry ilerliyorken daha önce bunu onlarca kere yaşamış, en azından bu sefer kafasında onu acıdan öldüren bir yara yok, salona girer, ilerdeki karaltı ona dönerken mırıldanır

"*meşhur harry.. buraya gel harry, yüzünü göreyim..*"

harry o tarafa ilerlerken voldemort hala aynıdır, adam öylece ölümsüzleşmiş gibidir, sadece şu anda daha güçlüdür, en güçlü zamanı, harry onun gücünü hissedebiliyorken voldemort konuşur

"ölüm yiyen olmak istediğini, ve çok parlak olduğunu duydum, lucius senden övgüyle söz etti, severus senin hakkında iyi raporlar verdi.. bu nadir olur genç gryffin.."

harry teşekkür ederim lordum derken kendinden nefret etmiyordur hayır, snape onunla gurur duyacaktır, karanlık lord konuşur

"zihnini okumak istiyorum-*legilimens.*"

harry bir an ne yapacağını şaşırırken sahte anılar yaratacak kadar vakti olmaz, ona beynini açacak kadar da vakti bulamaz, tüm gücüyle refleks olarak ona karşı koyarken voldemort şokla karışık bir kıskançlıkla esasını çeker, harry de hızla esasını çekerken lucius şoktadır, snape geriliyordur, voldemort tıslar

"bana asa çeken bir ölüm yiyen adayı, ne kadar ilginç.."

harry cevap vermezken voldemort onu izliyordur, bir an sonra konuşur

"çevremde bana baş kaldıracak birini yaşatmam,-" voldemort hızla esasını kaldırırken harry geri savurur, bir ışık fırlarken lucius korkuyla bağırır, ama lord aptal değil, deneyimsiz hiç değil, bir an sonra geri bir lanet yollarken harry geri, duvara yapışır, voldemort yere düşen genç adama ilerlerken konuşur

"ilginç.. çok çok ilginç.. *legilimens.*"

harry bu sefer karşı koyamazken bağırarak eliyle başını tutar, voldemort ayakta, onu izliyor, hızla geriler, bağırır

"imkansız! bu kadar büyük bir geri dönüş! severus!"

snape derhal efendim lordum derken voldemort ona döner ve konuşur

"bu adam bir hain, nasıl görmezsin! bütün kalbiyle yoldaşığa bağlı, gelecekte gelmiş bir adam bu! bilgi almak için burada!"

severus şokla harrye dönerken konuşur

"aklını okumamıştım efendim, benim hatam-"
"kesinlikle öyle, ve sen öldüreceksin, aranızda bir şeyler olması cezanız olacaktır."

snape hızla ona dönerken voldemort onu izliyor, konuşur

"dışarı çıkıyorum, luciusla konuşacağım, döndüğümde burda tek nefes alan sen olacaksın severus, anlaşıldı mı?"

snape başını sallar, voldemort güzel derken döner ve harrye bir cruciatus daha atar, harry burada ilk defa bir cruciatusa tepki verirken voldemort çıkar gider, lucius da onu takip eder..

Soundtrack

Alejandro Sanz feat. The Corrs - The Hardest Day

"harry-harry gözlerini aç, şunu tut-"
harry onu iter ve hayır derken cevaplar
"onu tutarsam bir yere giderim-"
"aynen öyle-"
"ve? sonra voldemort seni öldürür!"
snape ona bakarken bir an sonra konuşur
"ben kaçırım, bir yol bulurum-"
"hayır.. hayır hayır.. ben burada zaten yaşamıyorum unuttun mu? öldür gitsin.."
snape şokla ona bakarken harry ayağa kalkmıştır, başını sallar
"yap severus-"
"saçmalama harry!"
harry fırlıyor, ona ilerlerken kollarını yakalar, ve kızgın ama açık, net, tekrarlar
"yap dedim severus. başaracağım, göreceksin-"
"nasıl başarabilirsin?! ölüm laneti bu harry, stupefy değil-"
"aslında stupefya karşı koyamıyorum, ters bir insanım-"
"snape ise delirmiş, feryat eder
"harry beni delirtme! nasıl bu kadar rahat olabilirsin?!"
harry ayılır ve tekrar onu tutarken ona bakıyor, konuşur
"rahat değilim! ödüm patlıyor! beni öldürürsen savaş mahvolur-"
"zaten öldürmemi istiyorsun!"
harry anlamıyorsun, *anlatamıyorum* derken ikisi bu karanlığın ortasında, her yer soğuk, sadece ikisi sıcak ki biri sinirden diğeri sakinlikten, ama sakin olan da sinirlenmeye başlamak üzere, ona bakarak tekrar dener
"yapmazsan seni öldürecek.. seni öldürürse savaş gerçekten mahvolur, ayrıca ben de mahvolurum-"
"harry sen bir aptalsın-"
"evet öyleyim, ve beni öldürmenin eşiğinde bile hala beni azarlıyorsun severus tebrik ederim, müthiş bir irade örneği-"
"ama genç adam duvara çarpılırken dudaklar onu örter, müthiş irade sonunda çatlamış, onu tutarken harry de ona uzanır, genç adamı kendine çekerken ikisi umursamıyor, sadece birkaç dakikalari var, harry ona sadece bunu bırakacak, tüm gücüyle onu öperken onun inlediğini duyar, sadece çatırdadığı anlarda duyduğu ses, zırhın delinmesi, ve kanın akması-"
"severus yapma,-"
"demin yap diyordun-"
"harry onun yanağına dayanmış, hafifçe gülerken fısıldar
"onu yap.. bunu yapma.. üzülme, lütfen, yapmak zorundasın-"
snape onu susturarak tekrar dudaklarını bulurken harry de başını ona kaldırır, sol elini aşağı indirerek onun sağ elini, asasını tutan elini bulurken snape elini kaçırmak ister ama harry bir arayıcı, her zaman tuttuğunu kopartmış, onu tutar, asayı kendi göğsüne

doğrulturken snapein boğuk bir ses çıkarttığını duyar, kendi kalbi parçalanırken dudaklarına fısıldar

"seni sevdim, gerçekten-"

"kızlaşma harry-" harry gülerken onu tekrar öper, fısıldar

"ölürken gülüyorum, ne kadar ters bir insanım-"

"avada kedavra."

ve genç beden yere düşerken snape sessiz, onu izliyor, gözlerini kapattığında bir damla yaş düşer, ilk defa öldürürken ağlıyor, ne kadar ters bir insan.

Soundtrack *Brandi Carlile - Turpentine*

---

harry sırtı sert bir yere çarparken inler, başı dönüyor, ölmediğini ya da cennete falan gittiğini düşünürken gözlerini açar, gökyüzünü görürken korkuyla fısıldar

"öldüm mü?"

ama kimse cevap vermezken harry dirsekleri üzerinde dikleşir, ilerde evlerini görürken ağlayacak gibi olur, ama o sırada bir bağıırışı duyar

"NE DEMEK YOK?!"

bir cevap, duyulmuyor-

"GİDİN ARAYIN, NORMAL YERLERE BAKMAYIN WEASLEY İNAN KAZA LANETİNE DENK GELEBİLİRSİN-GİDİN DEDİM-"

harry ayağa fırlar ve onun sesini duymuş, hala yaşıyor, hala var, soğuk ya da değil, diğer taraftan fırlayan ve geniş araziye dağılan arkadaşlarını görürken ön kapıdan dalar, bağıırışları duyduğu arka bahçeye koşarken snapei görür, oradadır işte, sırtı ona dönüktür, harry koşarken konuşur

"snape!"

snape ona dönerken harry onun kızgınlıktan önce bir an rahatladığını görür, ama kızgınlık derhal gelirken başlar

"potter! nasıl bu kadar sorumsuz olursun, seni eve bağlayacağım, ne hakla herkesi bu kadar çabaya sokuyorsun-" ama harry onu dudaklarından yakalar ve geriletirken snape irkilerek onu iter, harry ona bakıyordu, snape kızgın, ama şok, konuşur

"ne yapıyorsun-" harry ona uzanırken fısıldar

"harry gryffin.."

snape bunu duyunca buz keser ve iyice ondan gerilerken konuşur

"nerden öğrendin? kimse onu bilmez, o eğitim kitlesinden kimse sağ kalmadı, herkes unuttu gitti, başarısızlıklar hatırlanmaz-"

"ben biliyorum-" ama snape onu yakasından yakalar ve tutarken tıslar

"potter, sana karşı bir anlayış gerçekleştirdim, ama önem verdiğim insanlara dokunursan, tek bir söz, tek bir yanlış kelime, seni parçalarım-"

"sert ve seri olmamı söylemiştin-" ve uzanıp onu kendine çekerken snape şokla ona tutunur, harry onu döndürüp geriletir ve ahşap evin duvarına yapıştırırken ayrılarak ona bakar, snape de ona bakıyordu, harry sırtır

"hey.."

ve onları yukarı kata cisimlerken snape gözlerini kapatır..

---

yukarda, snapein odasında, harry onu geriletiyor, üzerindeki çıkartıyor konuşur

"geçen sefer benim odamdaydık ve ben büyüttüm, bu sefer tam tersi-"

snape onun bileklerini yakalar ve ona bakarken konuşur

"sen miydin?"

harry ona bakar, sonuca kendisinin gitmesini beklerken snape onun bir bileğini bırakıp sessiz, parmakları onun yüzünde dolaşiyor, mırıldanır

"aynı gözler.. aynı saç.. onun saçları da deliydi.."

harry gülümserken snape onun yanağını parmağıyla çiziyor, konuşur

"yıllarca bekledim, bir köşeden çıkıp gelecekti, ve senden gerçekten nefret etmiştim, ona o kadar benziyordun ki, adınız bile aynıydı, bir de gryffindora düşmüştün, ne kadar şahane-"

"muhteşem bir adamım ben-"

"kapa çeneni.."

harry gülümseyerek susarken snape onu inceliyor, bir süre sonra mırıldanır

"her an köşe başından çıkabilirdin.. ama o kadar uzun zaman oldu ki, umud etmeyi bıraktım.. neden bu kadar sert olduğumu merak ettin, belki de bu yüzden.."

harry ona bakarken fısıldar

"ben yokum diye buz gibi olup yine bana acı çektirmen çok romantik.."

snapein bakışları onun gözlerine çıkarken harry gülümsüyor, fısıldar

"snape, sana söylediklerimi hatırla nolur, ben reddettim, ama sen istedin-"

"iyi ki istemişim.. bunca süre elimde sadece o vardı.."

harrynin lafı ağzında kalırken snape ona eğilir, dudaklarını kapatırken harry de ona tutunur..

---

harry ilk defa onun tarafından böyle öpülüyor, kollarını onun boynuna dolarken diğer bileğinin de bırakıldığını anlar, fısıldar

"benim snapeim.."

snape bunu duyunca onu daha da hızlı öperken harry inler, diğer adam onu belinden kavramış, döndürür ve yatağa ilerletirken harry gülümser, onun üzerindeki çıkartmaya devam ederken bir süre sonra sabırsız, her şeyi yok eder, o anda yatağa düşerken snape üzerinde, mırıldanır

"bu sefer büyük olan benim.."

harry sınırtırken cevaplar

"ve hep öyle kalırsan sevinirim.. küçükken çekilmiyorsun.."

snape öyle mi derken ona eğilir, dudaklarını örterken harry gülüyor, onu kendine çeker, snape öpüşünü yavaşlatırken bir süre sonra fisıldar

"sen benim kim olduğumu bilmeden bana ilgi duydun.."

"bilerek duydum-"

"benim snapeimi öpüyorum dedin bana."

harry gözlerini açarak ona bakarken snape de ona bakıyordu, harry yutkunurken snape sessiz, mırıldanır

"gryffini unutmuştum potter.. yıllar oluyor.. ve o kadar yıl boyunca çevremde sen vardın.. bu bir işaret olmalı.."

harry ona bakarken içi ısınmış, cevaplar

"snape, dünyaya istediğin kadar snape ol, ama bana severus olmaktan vazgeçme, olur mu?" snape ona eğiliyor, olur derken harry gülümseyerek onu kendine çeker..

THE END

awwwww!! pembe probably will hate it, ama benim romantik tarafıma çok güzel uydu! :X:X

15.07.07

17.07.07

yayın tarihi : 26.03.08

Merhaba,

Okuduđunuz Şeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdf'lerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz:
<http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Őu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teřekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiđi alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.